

BRASSOI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	SZERKESZTŐSÉG:	KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSEK DIJA:
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " — " — Negyedévre 1 " — " — Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi illető közlemények. Kéziratok vissza nem adataak.	Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hivatkozások, valamint ezek díjai bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyilatkozatok előre fizetendő.	Általános gármond-sor vagy annak helye 5 kr., (sor 20 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetések kedvezmény. Minden egyes hirdetésért külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Külföldi közlemény sora 10 kr.

Magyarország tarifapolitikája.

Azon válasz után, melyet Baross Gábor kereskedelmi miniszterünk e hó 18-án az árutarifák ügyében Polónyi Gézának hozzá intézett interpellációjára az ország színe előtt adott s melyet a képviselőház tudomásul vett, kezdünk hinni abban, hogy a miniszter még sem adott az osztrákoknak oly engedelményeket, melyeknek azok a mi rovásunkra nevetnének.

Lehangoló is lenne, ha a miniszter, ki az ország minden részéből oly lelkes bizalmi nyilatkozatokban részesült, most egyszerre feladta volna hazafiás politikáját; s mert a nemzet nagy része még mindig ragaszkodik ama meggyőződéséhez, hogy kereskedelmi miniszterünk semmiféle nyomás alatt nem lenne arra bírható, hogy országos érdeket feladjon, hitelt kell adnunk a „Pester Correspondenz” ama határozott állításának, mely szerint nem igaz, hogy Baross a kivételes tarifákat elejtette volna, valamint az sem, hogy azokat együtt és külön mindannyit elejteni szándékoznék.

A nevezett forrás szerint az osztrák kormányval végleges megállapodások ez irányban egyáltalán nem történtek, hanem egyelőre csak elvi megegyezések tárgyaltattak oly értelemben, hogy Magyarország a helyi kivételes tarifák némelyikét osztrák és német eredetű árukra is kiterjeszti, ha neki ezért megfelelő ellenszolgáltatások fognak nyújtatni.

Ezen ellenszolgáltatások egyike osztrák részről abban áll, hogy az osztrák kormány Magyarországának az agrár vármok lehető legmesszebbmenő leszállítására vonatkozó követelését tőle telhetőleg távolítani fogja. Más részről át fogja venni az osztrák kormány a magyar helyi tarifát a maga államvasuti hálózata számára. Két oly tény ez, melyek előtt — azt tartjuk — egy kissé meg kell állapodnunk.

Ha sikerül az osztrák kormány segítségével a német kereskedelmi szerződést úgy szerkeszteni, hogy alacsony gabonavámok a ma-

gyar gabonának megkönnyítik a belépést a német eladási területekre és ha az osztrák államvasutak a magyar helyi tarifa sokkal olcsóbb szállítási díjainak elfogadása által gabonakiviteltüket Németországba elősegítik: ezzel Magyarország gazdasági jólétének oly mérhetetlen szolgálat tételük, hogy érte hazánknak igen lekötelezettnek kell magát éreznie Baross kereskedelemügyi miniszter iránt.

Magyarország tarifaszabadságát Baross Gábor sértetlenül hozta vissza Bécsből. Rést tölteni nem engedett azon az elven, hogy Magyarország szuverénitása nem tűr idegen beavatkozást a magyar államvasutak tarifáinak alakításába. De egy okos transzactió által, mely által semmiféle magyar érdek a legsekélyebb rövidséget sem szenved, igen biztosított a kereskedelmi miniszter Magyarország közgazdaságának oly előnyököt, melyek hivatva vannak, a legüdvösebb impulsusokat adni gazdasági fejlődésünknek. Nem kapitulált, hanem ellenkezőleg ő tűzte fel zászlóját győztesen az osztrák kereskedelmi miniszterium palotájára, midőn rábírtta azt, hogy átvegye az osztrák államvasutak számára a magyar helyi tarifát, a Baross féle forgalmi politikának ezt a legpromnensebb kifejezését. Ez oly vívmány, melynek horderejét Magyarország jólétére ma még alig lehet látni.

Belföld.

Országgyűlés. A konzuláris bíróságokról szóló törvényjavaslat tárgyában a vita február 17-én indult meg a képviselőházban és folyt oly magas színvonalon, mely a magyar parlament méltóságát minden tekintetben illő. A kabinet egyik legjelesebb és legbecsüregyőbb tagjának, Szilágyi Dezsőnek, e nagy szónoki gladiatornak törvényalkotásáról van szó, s az előadói székbe a kormány a ház első alelnökét Bokross Elekét ültette. A vita első napján Bokross, Helfy Ignác és Apponyi Albert gróf szálltak síkra s az érvelések nemes harcával védték álláspontju-

kat, végül pedig Szilágyi miniszter szolgált két felvilágosítással. — A második nap, 18-án Thaly Kálmán, Polónyi Géza a javaslat ellen, Beksics Gasztáv mellette törtek lándzsát; majd Baross Gábor válaszolt Polónyi interpellációjára az árutarifák ügyében, Csáky Albin gróf pedig a primási székhelynek Budapestre való áthelyezése végett Andrássy Manó gróf által tett interpellációra, s ezzel az ülés bezáratott. — A vita azonban másnap tovább folyt és aligha lett befejezve, mert több szónok van még előjegyezve.

Az új primási székhely. Csáky Albin gróf kultuszminiszter e hó 18-án örvendetes kijelentést tett a képviselőházban, mely szerint a primási székhely ezután Budapest lesz. Már régen azon meggyőződésben van, hogy az esztergomi érsek székhelyének Budapestre való áthelyezése úgy az állam, mint a katolikus egyháznak jól felfogott érdekében áll; s ez ügy a legzélszerűbben és legkönnyebben épen akkor oldható meg, midőn az érseki szék még nincsen betöltve. A miniszter e kérdésnek tanulmányozását már el is rendelte, hogy meg lehessen alapítani, mily eljárás lesz követendő, hogy az általa kitűzött cél minél előbb és minél biztosabban elérhető legyen. — Az egész ház meglepéssel fogadta a miniszter nyilatkozatát. Az esztergomiaknak minden bizonynyal fájdalommal fog esni, ha városuk legnagyobb fényét elvesztik; de a mit anyagilag vesztenek, azt más uton-módon kárpótolhatja az állam.

A magyar fegyvergyár-részvénytársaság alakuló közgyűlése, miután a honvédelmi miniszteriumtól a 65 000 darab ismétlő fegyver megrendelése ügyében a döntő leiratok a magyar ipar- és kereskedelmi bankhoz már leérkeztek, a legközelebbi napokban fog megtörténni. A közös hadügyminiszter a honvédelmi minisztert a közös hadsereg részére szükséges 35 ezer db. tartalék-fegyver megrendelésére is felhatalmazta. Az új részvénytársaság igazgató-tanácsa kilencz tagból fog állani, és a gyár igazgatójává, Scheich László honvéd-főhadnagy, ki eddig a pozsonyi lőszer-bizottsághoz volt beosztva, van kiszemelve.

TÁRCZA.

Komjátí Zsuzsánna.

Sklabinya várában komor, sötét gyász van,
Forgách szép hitvese a hallottas ágyban.
Őt kis csemetéje a ravatal mellett
Zokogó szavával,
Panaszos jajjával betölti a termet.

Gyűlnek, gyülekeznek; itt a végső óra,
Koszorukat tesznek az érzekoporsóra,
Jó Zrinyi Katalint úgy meg-megzokogják,
Hangos sírásokkal,
Sajnálkozásokkal bétel a rokonság.

Ott van a nemesség, Brunóczról, Komjátíró,
Köztük a hatalmas Thurzó György, a nádor;
Zayné, Bakicsné, és Pálffiné asszony,
Egy is meg nem állja,
Hogy erre a gyászra könyet ne fakaszson.

De mint végeszakad a bús ünnepszégnél,
Sklabinya várába többet be se térnek.
Jó Zayné asszony, Poltári Soos Klára
Egyedül marad ott
A gyászoló özvegy vigasztalására.

Picziny árvácskát neveli, oktatja,
Úri módra őket ráveszi, szoktatja,
Hozat nékik csipkét, szalagot meg rását,
Tanítgatja velük
Hímzett patyolatnak aranyzál-varrását.

Czipó, kalács-sütni, jó gyümölcs-érelni,
Fonallal himzeni, finom csipkét verni;
S a leveles-színben vergina ha játszott,
Néha holdas esten
Deli lovagokkal lejtették a táncot.

Igy nőttek a lánykák s gyarapodtak szépen,
Jó hírek elhatott a négy határszélen.
Legszébbik volt köztük Komjátí Zsuzsánna,
Daliás leventék
Messze földről jöttek bomolni utánna.

Mond Révay Ferencz Komjátí Zsuzsánának:
„Úgy vágyik a szívem, úgy eped utánad!
A holicai várba hitvesemül jössz-e?
Selyem arczád hamvát
A megbánás könye sohase fűrössze!”

Ki tudná megoldni a női szív titkát,
Csodás rejtelmeit, kik ismerik, bírják?
Komjátí Zsuzsánna, Sklabinya virága,
Hitvesül követi
Révay Ferenczet a holicai várba.

Ott fenn a hegytetőn be jó idők járnak,
Pirkadó hajnalig fényben úsz a várak;
A lovagterembe alig tér a vendég,
Jönnek egyre-másra
Víg mulatozásra szüzek és leventék.

Hegedűszó hangzik, dobogó tánc járja,
Foly az arany bornak tüzesítő árja;
S míg Révay uram leszegzi a mámor,
Panaszos sóhaj kél
Holicai asszonyának halovány ajkáról.

„Hallod, édes szógám, Ujhelyi Fruzsina,
Úgy bántja a szívem' ez a víg muzsika;
Tivornyázó férjem, hogy ily csúful látom,
Kérdem az Istentől;
Ki boldogtalanabb nálam e világon?”

Mi haszna, ha lakom fényes palotába,
Ha nincsen szívemnek semmi ragyogása!
Hoz-e majd gyógyulást a jövőndő nekem,
Vagy pedig örökkön
Csillagtalan leszen fiatal életem? . . .”

Járja dinom-dánom egy nap úgy, mint másnap,
Nem bír vége lenni a nagy vigasságnak,
S míg szédülő fővel támolyog a várúr,
Bakics Péter uram
Édes mézet lopkod szép asszony ajkáról . . .

Édes mézet lopkod, ölelni se szégyel,
Forró lángra gyulaszt ragyogó szemével.
S a mire megvirrad s beköszönt a másnap,
Se szeri, se száma
Pletykának, beszédnek, meg rút árulásnak . . .

S kél szörnyű haragra gőgös, sértett várúr,
Szidalom, bős átök hangzik ajkáról:
„Szép szemed a mennyet soha meg ne lássa,
Virágszál testednek
Penészes börtönben legyen hervadása.”

Sötét éj borult le a holicai várba,
Mennydörgés moraja dübörgve zúg rája,
Czikázó villám fut toronyiránt végig;
Alant a hegyaljban
Sisakos vitézek puskaöve fénylik.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 548./1891. k. ü.

Arlejtési hirdetmény.

A brassói királyi törvényszéki fogház udvarán levő nagyobb pöczegödör átalakítandó lévén, ezen munkálattal az fog megbízatni, ki mint vállalkozó kedvezőbb ajánlatot tesz. Ezen célból a brassói királyi ügyészség hivatalos helyiségében folyó évi február hó 23-án délelőtt 10 órára árlejtés tűzetik ki, oly megjegyzéssel, hogy a költségvetési előirányzat és árlejtési föltételek a királyi ügyészségnél a hivatalos órák alatt betekintheők.

Brassó, 1891. február hó 3.

A királyi ügyészség:

Phleps Ferenc,
kir. ügyész.

Szám 16059./1890.

Hirdetmény.

Brassó városában és annak külvárosában az út- és csatornatisztítás biztosítása iránt az 1891. évi július hó 1-től 1894. évi június hó 30-ig, kedden, folyó évi február hó 24-én írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Miről vállalkozni szándékoznak azon

felhívással értesítettnek, miszerint írásbeli lepecsételt és 50 kros bélyegjeggyel ellátott ajánlataikat, melyekhez a követelt 10%-nyi bántépénz csatolandó, folyó évi február hó 24-én d. e. 12 óráig Brennerbergi Brenner Ferenc polgármesternek nyújtják át, megjegyezve, hogy ugyanazon nap déli 12 óra után további ajánlatok el nem fogadottnak.

Az átnyújtandó ajánlatoknak tartalmazniuk kell, hogy ajánlattevők az ajánlati és szerződési föltételeket pontosan ismerik és hogy azoknak egész terjedelmükben magukat alávetik. Az ajánlatokban továbbá a követelt munkálatok teljesítéséért igényelt évi megtérítési összeg számokban és betűkben pontosan kiteendő.

Az idejekorán átnyújtott ajánlatok folyó évi február hó 24-én délutáni 3 órakor a városi gazdasági hivatalnál fognak bizottságilag felbontatni.

A közelebbi ajánlati és szerződési föltételek az ajánlati tárgyalás napjáig a városi gazdasági hivatalnál betekintheők és lemásolhatók.

Brassó, 1891. február hó 1.

A városi tanács.

Hosszu zongorák rövidre való átalakítása jótállás mellett zongora eladás és javítás.

Fióktelep nyitási jelentés!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy minden hozzám intézett felelőtlenség el-
Kolozsvárott, Belközép-utca 6. és 8. sz. a. (Folly-féle ház)
fióktelepet nyitottam, melyben minden igényeknek megfelelő műhelyt létesítettem, hol is mindennemű zongorán, pianinón és harmoniumon előforduló javítás és ezen itt felsorolt hangszerek eladása fog eszközöltetni. Czegem jó hirneve, reális eljárásom azon reményt táplálja bennem, miszerint a n. é. közönség szíves pártfogását és bizalmát kiérdemlendem.

Műhelyem és zongoratelepem megtekintését kérve — maradtam kitűnő tisztelettel

Deutsch Gábor
Kolozsvár, Belközép-utca 6. és 8.

Zongorák, pianinók és harmoniumok felkalkulált bérzése, hűrozása és javítása vidéken is.

HIRDETÉSEK

fölvétnak a kiadóhivatalban
Hirscher-utca 4 sz. a.

1654.—1891. szám.

Hirdetmény

a közmunka-tartozás megváltási összegeinek beszedését illetőleg az 1891. évben.

Köztudomásra hozatik, miszerint a közmunka tartozás megváltási járulékaiknak beszedése iránt a vármegyei törvényhatósági bizottság által jóváhagyott, az 1890. évi I. t. cz. 49. § a értelmében a Brassó város területén lévő községi utak fentartási költségei iránt az 1891. évre elkészített költségelőirányzat alapján szerkesztett kivetési jegyzékek a városi adóhivatalnál 15 napon át, azaz folyó évi február hó 14—28-ig közbetkintésre ki vannak téve, s hogy mindazok, kik a kivetett megváltási összegek magassága által magokat sértve érzik, szabadságukban áll ezen megváltási összegek kivetése elleni felelőszüküket f. évi márczius hó 8-ig alólrít városi tanácsnál átnyújtani.

A folyó évi márczius hó 8-ika után beérkező felelőszések mint elkészettek. hivatalból fognak visszautasítottatni.

A megváltási díj minden egyes igás napszám és pedig minden darab vonóállat után egy forinttal és minden kézi napszám után 50 krral állapított meg; s meghatározott továbbá, hogy:

A) a vonó állatok tulajdonosai minden egyes vonó állat után két igás-napszámot, tehát 2 forintot megváltani tartoznak.

B) A háztulajdonosok és pedig:

a) a gerendából épült földszinti házak tulajdonosai minden egyes ház után 2 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 1 frtot;

b) a kő- vagy téglából épült földszinti házak tulajdonosai 3 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 1 frt 50 krt;

c) a gerendából épült egy emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 3 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 1 frt 50 krt;

d) a kő- vagy téglából épült egy emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 4 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 2 frtot;

e) a kő- vagy téglából épült két emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 5 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 2 frt 50 krt;

f) a kő- vagy téglából épült két emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 6 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 3 frtot megváltani kötelesek; végül

C) hogy a nem saját, hanem idegen házban lakó személyek, továbbá a 18—60 éves iparosok stb., valamint a családtagok és napszámok egy-egy kézi napszámot 50 krral megváltani tartoznak.

Az ily módon kiszabott közmunka-tartozás iránti megváltási összegek negyedévi részletekben a városi adópenztárnál befizetendők s megkezdődik annak előírása és beszedése folyó évi márczius hó 1-ével.

A megváltási összegek fizetése alól fölmentvék a következő személyek:

1. azok, kik a 18-ik életévét még el nem érték, a 60-ik életévét pedig már túlhaladták;

2. a nők általában, ellenben fölmentvék nincsenek az azokkal közös háztartásban élő férfi családtagok vagy szolgálk;

3. a lelkészek és népiskolai tanítók saját személyeikre nézve;

4. a katonai állományhoz tartozó személyek és azok családtagjai;

5. az állami, törvényhatósági és községi tisztviselők és szolgálk saját személyeiket illetőleg;

6. a pénzügyőrök, esendőrök, vasúti pályőrök, fegy-, börtön- és fogházőrök, továbbá az erdőőrök és mezőrendőrök saját személyeikre nézve,

7. Megváltási összegek az összes állami lovak után nem fizetendők.

Brassó, 1891. évi február hó 7.

A városi tanács.

A TEUTSCH GYULA cég

gépműhely- és érczöntőde

Brassóban, Fekete-utca 37. sz. a.

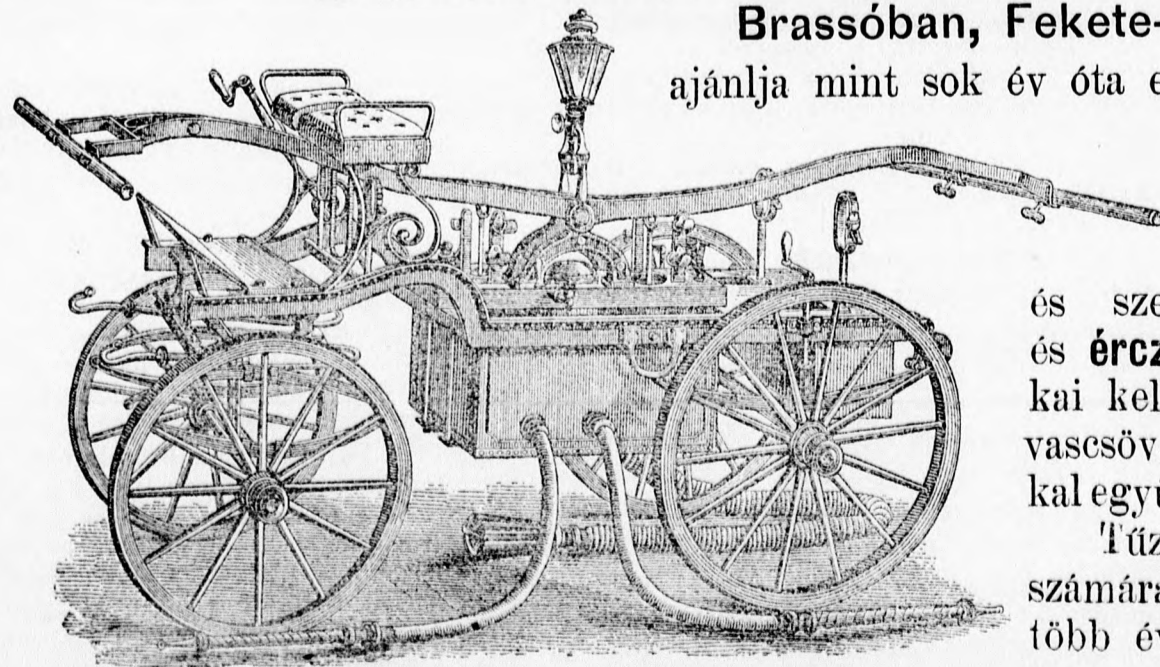
ajánlja mint sok év óta elismert gyártmányait,

szilárdan készített
tűzfecskendőit kü-

lönböző nagyságban

és szerkezetben, szivattyuit
és érczárúit. Raktár techni-
kai kellékekben és kovácsolt
vascsövekben foglaló-darabok-
kal együtt.

Tűzfecskendők községek
számára részletfizetésre is,
több évi jótállással.

BRASSOI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	SZERKESZTŐSÉG:	KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSEK DIJA:
Helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " — " Negyedévre 1 " — " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi közlemények.	Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők.	4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 30 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.
	Kéziratok vissza nem adtnak.	Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.	

Magyarország tarifapolitikája.

Azon válasz után, melyet Baross Gábor kereskedelmi miniszterünk e hó 18-án az árutarifák ügyében Polónyi Gézának hozzá intézett interpellációjára az ország színe előtt adott s melyet a képviselőház tudomásul vett, kezdtünk hinni abban, hogy a miniszter még sem adott az osztrákoknak oly engedelményeket, melyeknek azok a mi rovásunkra nevetnének.

Lehangoló is lenne, ha a miniszter, ki az ország minden részéből oly lelkes bizalmi nyilatkozatokban részesült, most egyszerre feladta volna hazafias politikáját; s mert a nemzet nagy része még mindig ragaszkodik ama meggyőződéséhez, hogy kereskedelmi miniszteritük semmiféle nyomás alatt nem lenne arra bírható, hogy országos érdeket feladja, hitelt kell adnunk a „Pester Correspondenz” ama határozott állításának, mely szerint nem igaz, hogy Baross a kivételes tarifákat eljettette volna, valamint az sem, hogy azokat együtt és külön mindannyit elejteni szándékoznék.

A nevezett forrás szerint az osztrák kormányval végleges megállapodások ez irányban egyáltalán nem történtek, hanem egyelőre csak elvi megegyezések tárgyaltattak oly értelemben, hogy Magyarország a helyi kivételes tarifák némelyikét osztrák és német eredetű árukra is kiterjeszti, ha neki ezért megfelelő ellenszolgáltatások fognak nyújtatni.

Ezen ellenszolgáltatások egyike osztrák részről abban áll, hogy az osztrák kormány Magyarországának az agrárvámok lehető legmesszebbmenő leszállítására vonatkozó követelését tőle telhetőleg támogatni fogja. Más részről át fogja venni az osztrák kormány a magyar helyi tarifát a maga államvasuti hálózata számára. Két oly tény ez, melyek előtt — azt tartjuk — egy kissé meg kell állapodnunk.

Ha sikerül az osztrák kormány segítségével a német kereskedelmi szerződést úgy szerkeszteni, hogy alacsony gabonavámok a ma-

gyar gabonának megkönnyítik a belépést a német eladási területekre és ha az osztrák államvasutak a magyar helyi tarifa sokkal olcsóbb szállítási díjainak elfogadása által gabonakivitelüket Németországba elősegítik: ezzel Magyarország gazdasági jólétének oly mérhetetlen szolgálat tételik, hogy érte hazánknak igen lekötözöttnek kell magát éreznie Baross kereskedelmiügyi miniszter iránt.

Magyarország tarifaszabadságát Baross Gábor sértetlenül hozta vissza Bécsből. Rést titai nem engedett azon az elven, hogy Magyarország szuverénitása nem tűr idegen beavatkozást a magyar államvasutak tarifáinak alakításába. De egy okos transzaktió által, mely által semmiféle magyar érdek a legesélyesebb rövidséget sem szenved, igenis biztosított a kereskedelmi miniszter Magyarország közgazdaságának oly előnyöket, melyek hivatva vannak, a legüdvösebb impulzusokat adni gazdasági fejlődésünknek. Nem kapitulált, hanem ellenkezőleg ő tűzte fel zászlóját győztesen az osztrák kereskedelmi miniszterium palotájára, midőn rábírtta azt, hogy átvegye az osztrák államvasutak számára a magyar helyi tarifát, a Baross féle forgalmi politikának ezt a legpromenensebb kifejezését. Ez oly vívmány, melynek horderejét Magyarország jólétére ma még alig lehet látni.

Belföld.

Országgyűlés. A konzuláris bíróságokról szóló törvényjavaslat tárgyában a vita február 17-én indult meg a képviselőházban és folyt oly magas színvonalon, mely a magyar parlament méltóságát minden tekintetben illő. A kabinet egyik legjelesebb és legbeesvőbb tagjának, Szilágyi Dávidnak, e nagy szónoki gladiatorként törvényalkotásáról van szó, s az előadói székbe a kormány a ház első alelnökét Bokross Eleket ültette. A vita első napján Bokross, Helfy Ignác és Apponyi Albert gróf szálltak síkra s az érvelések nemes harcával védtek álláspontjukat.

kat, végül pedig Szilágyi miniszter szolgált két felvilágosítással. — A második nap, 18-án Thaly Kálmán, Polónyi Géza a javaslat ellen, Beksics Gasztáv mellette törtek lánzsát; majd Baross Gábor választott Polónyi interpellációjára az árutarifák ügyében, Csáky Albin gróf pedig a primási székhelynek Budapestre való áthelyezése végett Andrássy Manó gróf által tett interpellációra, s ezzel az ülés bezárattott. — A vita azonban másnap tovább folyt és aligha lett befejezve, mert több szónok van még előjegyezve.

Az új primási székhely. Csáky Albin gróf kultuszminiszter e hó 18-án örvendetes kijelentést tett a képviselőházban, mely szerint a primási székhely ezután Budapest lesz. Már régen azon meggyőződésben van, hogy az esztergomi érsek székhelyének Budapestre való áthelyezése úgy az állam, mint a katolikus egyháznak jól felfogott érdekében áll; s ez ügy a legzűlésebb és legkönnyebben épen akkor oldható meg, midőn az érseki szék még nincsen betöltve. A miniszter e kérdésnek tanulmányozását már el is rendelte, hogy meg lehessen állapítani, mily eljárás lesz követendő, hogy az általa kiűzött céllé minél előbb és minél biztosabban elérhető legyen. — Az egész ház meglepéssel fogadta a miniszter nyilatkozatát. Az esztergomiaknak minden bizonynyal fájdalmasan fog esni, ha városuk legnagyobb fényét elvesztik; de a mit anyagilag vesztenek, azt más uton-módon kárpótolhatja az állam.

A magyar fegyvergyár-részvénytársaság alakuló közgyűlése, miután a honvédelmi miniszteriumtól a 65 000 darab ismétlő fegyver megrendelése ügyében a döntő leiratok a magyar ipar és kereskedelmi bankhoz már leérkeztek, a legközelebbi napokban fog megtörténni. A közös hadügyminiszter a honvédelmi minisztert a közös hadsereg részére szükséges 35 ezer db. tartalék-fegyver megrendelésére is felhatalmazta. Az új részvénytársaság igazgató-tanácsa kilencz tagból fog állani, és a gyár igazgatójává, Scheich László honvéd-főhadnagy, ki eddig a pozsonyi löszér-bizottsághoz volt beosztva, van kiszemelve.

TÁRCZA.

Komjáti Zsuzsánna.

Sklabinya várában komor, sötét gyász van,
Forgách szép hitvese a hallottas ágyban.
Őt kis csemetéje a ravatal mellett
Zokogó szavával,
Panaszos jajjával betölti a termet.

Gyűlnek, gyülekeznek; itt a végső óra,
Koszorukat tesznek az érczokorsóra,
Jó Zrinyi Katalint úgy meg-megzokogják,
Hangos sírásokkal,
Sajnálkozásokkal bétel a rokonság.

Ott van a nemesség, Brunóczi, Komjátról,
Köztük a hatalmas Thurzó György, a nádor;
Zayné, Bakicsné, és Pálff, né asszony,
Egy is meg nem állja,
Hogy erre a gyászra könyvet ne fakaszson.

De mint végeszakad a bús ünnepségnek,
Sklabinya várába többet be se térnek.
Jó Zayné asszony, Póltári Soos Klára
Egyedül marad ott
A gyászoló özvegy vigasztalására.

Picziny árvácskát neveli, oktatja,
Úri módra őket ráveszi, szoktatja,
Hozat nékik csipkét, szalagot meg rását,
Tanítgatja velük
Himzett patyolatnak aranyzál-varrását.

Czipó, kalács-sütni, jó gyümölcs-érelni,
Fonallal himzeni, finom csipkét verni;
S a leveles-színben vergina ha játszott,
Néha holdas estén
Deli lovagokkal lejtették a táncot.

Igy nőttek a lányok s gyarapodtak szépen,
Jó hírok elhatott a négy határszélen.
Legszébbik volt köztük Komjáti Zsuzsánna,
Daliás leventék
Messze földről jöttek bomolni utánna.

Mond Révay Ferenc Komját' Zsuzsánának:
„Úgy vágyik a szívem, úgy oped utánad!
A holicai várba hűvesemül jössz-e?
Selyem arczád hamvát
A megbánás könyve sohase fűrössze!”

Ki tudná megoldni a női szív titkát,
Csodás rejtelmét, kik ismerik, bírják?
Komjáti Zsuzsánna, Sklabinya virága,
Hűvesül követi
Révay Ferenczet a holicai várba.

Ott fenn a hegytetőn be jó idők járnak,
Pirkadó hajnalig fényben úsz a várak;
A lovagterembe alig tér a vendég,
Jönnek egyre-másra
Víg mulatozásra szűzek és leventék.

Hegedűszó hangzik, dobogó tánc járja,
Foly az arany bornak tüzesítő árja;
S míg Révay uram' leszegzi a mámor,
Panaszos sóhaj kél
Holics asszonyának halovány ajkáról.

„Hallod, édes szógám, Ujhelyi Fruzsina,
Úgy bántja a szívem' ez a víg muzsika;
Tivornyázó férjem, hogy ily csúful látom,
Kérem az Istentől;
Ki boldogtalanabb nálam e világon?”

Mi haszna, ha lakom fényes palotába,
Ha nincsen szívemnek semmi ragyogása!
Hoz-e majd gyógyulást a jövendő nekem,
Vagy pedig örökkön
Csillagtalan leszen fiatal életem? . . .”

Járja diaom-dánom egy nap úgy, mint másnap,
Nem bír vége lenni a nagy vigasságnak,
S míg szédül fölvel támoogy a várúr,
Bakics Péter uram
Édes mézet lopkod szép asszony ajkáról . . .

Édes mézet lopkod, ölelni se szégyel,
Forró lángra gyulaszt ragyogó szemével.
S a mire megvirrad s beköszönt a másnap,
Se szeri, se száma
Pletykának, beszédnek, meg rút árulásnak . . .

S kél szörnyű haragra gögös, sértett várúr,
Szidalom, bős átök hangzik ajkáról:
„Szép szemed a mennyet soha meg ne lássa,
Virágszál testednek
Penészes börtönben legyen hervadása.”

Sötét éj borult le a holicai várba,
Mennydörgés moraja dörbögve zúg rája,
Czikázó villám fut toronyiránt végig;
Alant a hegyalján
Sisakos vitézek puskacsöve fénylik.

Külföld.

Ferencz-Ferdinánd főherceg fényes és szíves fogadtatása az orosz udvarnál nemcsak Ausztria-Magyarországban keltett örömet, hanem bizonyára a legjobb benyomást tett mindenütt, hol örömmel látják a békés jelenségeket. A csár és a császári család oly fogadtatásban részesítették vendégüket, mely világosan mutatta, hogy mily barátság áll fenn a két udvar között és a mely e viszonyt bizonyára még bensőbbé teheti. A két birodalom legmagasabbban álló személyiségeinek rokonszenve a béke legszilárdabb biztosítékai közé tartozik. A közvélemény a főherceg látogatását és fogadtatását az orosz uralkodó részéről oly eseménynek tekinti, mely a jelenlegi helyzetre nézve a legbiztosabb értelemben jellemző és annak öröndetes elemeit ismét szaporítja.

A választási készülődések foglalkoztatják egész Ausztriát. A pártok szervezkednek, sorakoznak. Némelyik kerületben három-négy jelölt is van különféle árnyalatban, a feudálistól az antiszemitaig. Érdekes és jellemző tünet, hogy még maga a püspöki-kar is belevagyult a választási mozgalomba. Együttes pásztorlevelet bocsátott ki a hívekhez, mely a többek közt azt mondja: hogy a katolikus népnek joga és kötelessége, hogy a katolika egyház jogait katolikus képviselők által juttassa érvényre.

Az olasz kormány-változás, úgy látszik, Olaszországnak sem belügyi, sem külügyi politikájában nem fog változást előidézni. Rudini miniszteri programjában Crispi politikájának folytatását ígéri a nemzetközi és más reformot a belügyi kérdésekben. A kormányválságot a vatikánban nem minden megelégedés nélkül fogadták, ez eseményben azonban korántsem látják az egyházra nézve kedvező korszak föltünését. Annyit remélnek, hogy a Rudini-kabinet alatt az állami hatóságok viszonya szelidebb lesz a vatikánhoz s a kormány nem fog örökös hadilábon állani a kuriával, mint ez Crispi alatt történt különösen az utóbbi években.

Bismarck hercegről a „Hamb. Corr.“ azt jelenti, hogy nincs valami nagyon izgatott harcias hangulatban. Habár a volt vaskanczellár nem mindenben is helyesli a mostani birodalmi politikát és sok tekintetben ellentétes állásponton is van a döntő körökkel, a kormány működése elé még sem akar komoly nehézségeket gördíteni. Bismarck herceg távol áll attól, hogy a felsőház tanácskozásában résztvegyen, egész életét emlékiratainak akarja szentelni, melynek megírásában Bucher Lothár nagy buzgósággal nyújt neki segítő kezét. — A párisi újságok a Bismarck, Vilmos császár s a német kormány között való konfliktus dolgában Bismarck herceg rovására Vilmos császár mellett foglalnak állást.

A francia hadügyminiszter a Tunisz és Algir déli vidékein levő összes önálló parancsnokokat utasította, hogy kerüljék a Tripolisz határán mozgolódó törzsekkel az összeütközést. E rendeletről értesítették a török kormányt is, mely az intézkedést örömmel hallotta. Franciaország kijelentette a porta

Ásó, kapa pendül, roskad már a bástya,
A mint egy-egy jó kéz mélyebben beássa;
S éjjeli órák alig szakad vége:
Fogoly ifjú asszony
Könyezve menekszik Bakicsnak ölébe . . .

Halványan lobog a fáklyák komor fénye,
Elhal a dobogás néma messzeségbe.
S küzdve sok veszélyel, ezerféle bajjal,
Komját Zsuzsánnát
Detrekő várában köszönti a hajnal . . .

Rab asszony szökése, hogy nyilván lesz másnap,
Nyoma vész Holicsón, az írdeáknak,
S mintha csak valaki parancsolná nekik:
Az adott jó példát
Udvarbíró, várnagy még az nap követik . . .

Jó Révay uram, a mint felkél reggel,
Dörömböl az ajtón haraggal, méreggel;
Ki akarná nyitni, jaj, de ha nem lehet.
A mint egyet fordul,
Meglát az asztalon egy nyitott levelet.

„Adassék e levél, a ki most rab annak,
Az én félkegyelmű Révay uramnak,
Világéletében ki soh'se volt józan
S ki szép hitveséhez
Durva vala mindig tettekben meg szóban.

Tudva, hogy reá itt nem virradna jó nap,
E levélét hagyta vissza hírmondónak;
Soh'se törje fejét Kegyelmed utánna,
Üdvözlését küldi
István dedk által Komját Zsuzsánná.”

Veszprémi Soma.

előtt, hogy mindenben egyetértőleg akar vele eljárni s az afrikai török birtokot teljesen respektálja.

A belga alkotmányrevízió. A munkáspárt brüsszeli szövetsége gyűlést tartott, a melyen 52 egyesület volt képviselve. Elhatározták, hogy ha a kamara az alkotmány revízióját elvetné, általános sztrájkot rendeznek. Vitatkoztak azon is, hogy a hadseregben is propagandát csináljanak. A gyűlés a munkáspárt vezértanácsát bízta meg az általános sztrájkra vonatkozó manifesztum kidolgozásával.

Román lapszemle.

A romániai ügyvezető „Kárpát-egylet“ és néhai „Iridenta“ kapta magát és más bőrbé bujt. Ebben az új bőrbén most már úgy nevezik, hogy „Liga“, azaz szövetség. Lesz még idő, midőn ezt a bőrt is le fogja vetni. Miként fogja magát akkor nevezni? Így: „Mamaliga“, azaz: puliszka. Nem akarunk mi e névvel gúnyolódni, mint alább ki fogjuk fejteni.

Ma úgy áll odaát a dolog, hogy az erdélyrészből oda átszállingózott *Axente Arion, Slaviciu Jón* és ezekhez hasonlóknak sikerül az ottani féktelen sajtószabadságra támaszkodva, félvezetni a romániai testvérek egy kis részét. Ma még beveszi a publikum egy része a sok bolondgombát. Más szavakkal: ma még elhiszik ott azok, kik román lapokon kívül másokat nem olvashatnak, mit még a brassói „Gazeta“ is tovább terjeszt, hogy mi magyarok ilyen, meg amolyan pogányok vagyunk. Ma még hiteltre talál ott a „Gazeta“ által is utánnyomatot gyurgyevói költemény, melyben ez is előfordul: „Lantul i stringe peste munți“ azaz: „Lánc szorítja a hegyeken túli“, t. i. nálunk a „Gazeta“ híveit, hogy „sá jertfésca“ — a nobilsánc pe al Daciei altar“, azaz: „A neme 7 ér feláldoztassék Dácia oltárán.“ — No nem kell ezen valami rettenetesen elkomolyodni.

Igy járták odaát a kaluzser-tánczot ezélt 30 évvel is. *Papiu Ivarianu*, azaz hogy *Pap Sándor*, a mező-bodoni oláh pap fia, miniszter lett volt pár hétre Bukarestben és sok éven át egyetemi jogtanár. Kapta magát, írt egy röpiratot Erdély függetlenségéről, kiadta valami négy nyelven, de magyarul nem. Azt hittük, hogy ennek olyan hatása lesz Európában, hogy az erdélyi román nacionalisták Bukarestbe fogják küldeni képviselőiket. Dehogy küldötték! Beküldötték e helyett a szebeni szkupcsinába és onnan Bécsbe. A kolozsvári országgyűlés pedig még egyszer és utoljára kimondotta az uniót 1866-ban. Am, itt sem állott meg Papiu, hanem, hogy Erdélynek Romániával való unióját előkészítse, „Columna lui Trajan“ ezímen egy-letet alapított erdélyi román fiúk segélyezésére. Hogy mi lett az összegyűjtött pénzből, nem tudjuk, de már azt tudjuk, hogy a Radu Negru román gymnasiumból, melyre a pénzt Romániában gyűjtötték, *mamaliga* lett Fogarasban. Megjegyezzük, hogy azt a *mamaligát* nem mi pogány magyarok ettük volt meg.

A bukaresti liga is azon kezdi, hogy négy nyelven ad ki emlékiratot a Dacia oltárán elvőző testvérek megmentésére. Ez meglévén, gyűjti a pénzt a magyar kisdobóvódák ellen Turnu Seveverinből, ahol *Axente Arion*, a mi hírhedt *Axenténk* öcsöce a nap hőse, le egész Szulináig. Az emlékiratnak, ha nem jelen is meg magyar nyelven, majd csak szemé közé fog nézni az a pogány magyar sajtó. A begyűjtendő pénznek mi lesz a sorsa? Ne siessünk ezzel. Legyen türelmünk, mert ma napság Romániában sem fonják kolbászból a kerteket, ott is nehezen gyűlnek a frankok. Nem igen olvassuk, hogy valamelyik bojár száz-ezer frankot adott volna a rabláncokban nyögő testvérek megszabadítására.

Odaát természetesen nincs rablánc, a paraszok azért lázadtak volt fel, hogy igen jó dolguk volt s jól tudták, hogy adóssággal annyira meg vannak terhelve, hogy még a harmadik generáció is fellázadhat száz év múlva, ha kedve tartandja. Aztán a paraszok lakása! Oh, azok mind fényes paloták oda át — azzal a különbséggel, hogy földdel vannak földve, ablak sem kell hozzá, falakat sem kellene építeni, mert azok benn vannak a földben. Hány ilyen palota — kocsoliba — van Romániában! Azokat nem kell kiemelni a földből, lakosai neveléséről nem kell gondoskodni. Minek? Ha egyszer Erdélyt elfoglalják, a brassói fekete templom és torony köveiből palotákat építhetnek *Afumácson* a békétlenkedő parasztoznak.

Ehhez egy kis históriát jegyzek ide. Három heves vérű dácoromán átrándult mult évben Mehádiára. Utjokban magyar oláh parasztokkal találkoztak s első dolguk volt megtudakolni, hogy miként élnek ők magyar földön s hogy nem lenne-e jobb, ha Romániával uniólnának? Az egyik paraszt azonnal készen volt a válaszzsal, mely ebből állott: „Nem.“ — „Miért nem?“ — kérdi egyik bukaresti ügyvéd. „Hát azért uram, mert nálatok *nincs regula*“. A három dácoromán összenézett s ott hagyta a mi oláh parasztjainkat, gondolván magukban, hogy annak a parasztnak több esze van, mint az összes dácoromán eszelősöknek.

Czenkalji.

Német színészet.

Millöckernek „A hét sváb“ című operette-je nem új színpadunkon. A tavaly itt időző Wolf-féle színtársulat ezt ismételtelen s mindig sikerülten játszotta

a közönség tetszése mellett; azért nem volt rszso e hatásából mit sem vesztett operettet újból előadni, melyre az egynehány ügyesen feldolgozott népdalmotivum, komolyabb stílus és csinos hangszerelés miatt helyenként csakugyan ráillik a népopera elnevezés. A nők közül énekek miatt fel kell említenünk Lanz Minnát s Rafael Klementinát; az utóbbi üde játékaival is kivált. Ottmárt Pohl énekelte rokonszenyes hanggal, játéka azonban nem eléggé fesztelen. Énekekben s játékokban egyaránt élvezetes volt Koswitz mint Spätzle. — Kár, hogy nyomorult színpadi viszonyaink minden csinosabb kiállítás s rendezést csaknem lehetetlenné tesznek.

Szerdán Voss Richárd újdonságát, „Éva“-t (színmű 5 felvonásban) adták. Dürren gróf többé-kevésbé realis pénzvállalatokba bocsátkozik, melyekben a becsületes gyáros Hartwig, jóhiszeműleg s hathatósan támogatja. A gróf megbukik s magával rántja Hartwigot is, ki egész vagyonát feláldozza, hogy saját becsületes nevét megtarthassa. A gróf leánya, Éva, bár más előkelő urat szeret, sőt vele jegyben is jár, eltelve Hartwig iránt érzett barátsággal s bámullattal, szakít jegyesével s az elszegényedett, egyszerű Hartwig neje lesz. A szűk polgári viszonyok között azonban nem érzi magát boldognak, bár férje rajongással szereti s időközben anya lett. Előbbi jegyesének pusztá megjelenése elegendő, hogy Éva megfélemlézék kötelességéről, hogy férjét, gyermekét elhagyja s a fiatal gróffal, Elimárral megszökjék — azon erős hitben, hogy annak felesége lesz. Elimár azonban közönséges esábitó, ki, miután szeszélyét kielégítette, Évát nem szándékozik nőül venni, sőt ellenkezőleg, tőle szabadulni akar s azért erősen ajánlja, térne vissza férjéhez, Hartwighoz. A mindenben megcsalatott nő erre lelővi Elimárt. Börtönre itélik, egészsége gyöngül s épen börtönéből való kiszabadulása napján, midőn a mindent elfelejtő s nemeslelkűen megbocsátó férje őt ismét házába akarja fogadni, Éva meghal.

Látjuk ezen rövid száraz vázlatból, milyen mozgalmas a darab hősnőjének a sorsa. Kérdeznünk kell már most: vajjon sikerült a költőnek Éva jellemében nyilvánuló merész s hirtelen változásokat valószínűkké tenni? Azt hisszük, hogy erre a darabnak a közönségre gyakorolt benyomása után ítélve, nem-mel kell felelnünk. „Éva“ erőszakolt situációival s az idegekro ható részleteivel inkább melodráma, mint színmű, egy tehetséges, a francziáknál iskolába járó írónak érdekes műve, de még nem abszolút értékű művészi alkotás. — A darab előadásáról csak a legjobbat mondhatjuk. Különös dicsőréttel kell O'Lynch kisasszonyról megemlékeznünk, ki a czímszerepet valódi virtuozitással, nagyobb színpadon is számot tevő módon játszotta. Utána megemléndők a nők közül Söldné, Austerlitzné, a férfiak közül pedig Dieffenbacher (Hartwig), Robert (Elimár) urak, kiknek szerepeik arányában szintén megérdemelt részük volt az előadás sikerében. A darabot teli ház nézte.

Irodalom.

„Trifolium“ cím alatt közelebből hagyta el a sajtót Kolozsvárt egy beszélykötet, melynek szerzője három fiatal, szép tehetségű zsrnalista: *Bede Jób, Fekete Béla és Kovács Dezső*. Nem akarjuk azt állítani, hogy a kötet „eseményt“ képez irodalmunkban, de mulasztást követnénk el, ha meg nem emlékeznénk róla s melegen nem ajánlanók az olvasni szerető közönség figyelmébe.

Az író-kompanya genialitásáról tanuskodik már maga az előszó is, melyben elmondják a szerzők, hogyan született meg e könyv s miként jutott a „Trifolium“ címhez, mely alatt tulajdonkép a három író-barát ismeretes. E helyen nem terjeszkedhetünk ki az érdekes kötet behatóbb ismertetésére, csak röviden megemlítiük tartalmát, mely a következő: *Bede Jób: Haza felé. Beszélő szemek. Máramarosi történet. Szívárvány. Huszezer forint. Fekete Béla: Bogáncs a szívben. Kőkövesin. Estétől-reggelig. Májusi reggel. A Diódyak. Kovács Dezső: Mire felgyógyul. Arany a vasban. Az első bűn. Monsieur. A gazember. Novella, melyben nincs több egyj esőknél. Nem éhes.*

S hogy minő e tartalom? Kérem, ne mosolyogjanak kicsinylőleg, ha arról van szó, hogy az *újságíró* novellát írjon. A zsrnalistának hajszával telt életében is vannak pillanatok, midőn levetkőzve a prózai mindennapiságot, nem a szerkesztő által diktált hasábk megeremtése foglalkoztatja agyát, hanem valami magasabb, eszményibb dolog köti le teljes lényét, a melynek behatása alatt efeledni a rideg való, s mfg kezében csak oly egyhanguan perczeg a toll, mint máskor, azalatt lelke messze bolyong — olyan régiókban, hol nincs nemzetiségi kérdés és az adó miatt nem kell vezérezkikezni. Ilyen ünnepélyes pillanatokban írhatta meg a három zsrnalista a „Trifolium“-ból a maga részét, oly sikerrel, hogy az olvasó, ha már kezébe veszi a kötetet, nem is fogja azt letenni, míg végig nem olvasta azt a néhány tárczát, rajzot, elbeszélést, melyek olvasása alatt feledni fogja a rossz időt, adókszekucziót s a többi kevésbé ideális dolgokat.

Midőn még egyszer figyelmébe ajánlanók olvasó közönségünknek a „Trifolium“-ot, alkalmat veszünk magunknak — szerzők szíves beleegyezésével — abból közelebb egy kis mutatrányt közölni.

VEGYES HIREK.

A városi képviselőtestület üléséből. A mult csütörtökön félbeszakított ülés most szerdán és csütörtökön délután folytatott s az érdeklődés most sem volt kisebb. A tárgysorozat összes pontjai, az utolsó kivételével, letárgyaltak, de mi ezuttal csak a legnevezetesebb határozatokra szorítokozunk.

A gyűlés legfontosabb tárgyát kétségkívül a fölveendő beruházási kölcsön képezte, mely fölött majdnem két órahosszat folyt a vita s azzal végződött, hogy 69 szavazattal 6 ellen kimondott, miszerint a város egy 2,600.000 frtnyi kölcsönt vesz fel és abból fogja fedezni a tervezett helyreállításokat és beruházásokat. Ez összeg azonban részletenkint fog — a szükséglethez képest — fölvetetni s felhatalmaztatott a tanács a kölcsön iránt pénzintézetekkel tárgyalásokba bocsátkozni, de a szerződés megkötése előtt köteles lesz annak pénzügyi szaklérfiak és jogászok által megvizsgált tervezetét előterjeszteni.

A fölveendő harmadfélmillió hatalmas kölcsön a következőleg fog felhasználtatni: Az új vízvezetékre 496.000 frt, az új csatornázásra 450.000 frt, új kövezetre 350.000 frt, különböző passivák konvertálására 345.000 frt, lovassági és honvedkaszárnyára 200.000 frt, egy építendő színházra vagy vígadóra 200.000 frt, a légszuszogó megváltására 110.000 frt, a vágóház berendezésére 90.000 frt, a vicinális és lóvonatú vasutak költségeire 80.000 frt, kölcsönökre és tartalékokra 70.000 frt, központi temetőre 70.000 frt, útszabályozásokra és a kúttelek átöröszésére 60.000 frt, egy fürdőintézetre 50.000 frt, a Középutca szabályozására 10.000 frt, Zajzon fürdőre 10.000 frt, a még fennmaradó mintegy 20.000 frt a barompiacon teendő helyreállításokra van előirányozva.

Az ideai újonczállításokhoz bizalmi férfiakul Schiel Gusztáv és Koródi Mihály urak lettek megválasztva.

Fillérestély. A brassói magyar protestáns jótékony négyelet szerdai fillérestélye a hozzákötött reményeknek és várakozásoknak — főleg mi az olesón és nemesen való szórakozás és művelzet reményét illette — teljesen megfelelt. Daczára a beköszöntött böjtnök és az e hétre eső többnemű jótékony czélú estélyeknek, szép számú intelligens közönség gyűlt össze a „Central” fogadó nagy termében, hol *Csorbané* és *Fennmígerné* úrnök, mint háziasszonyok — szíves nyajassággal fogadták az érkezőket. Azután kezdetét vette a már hirdett műsor. Először *Molnár Endre* úr olvasta fel szelleműs ötletekkel gazdag elmefuttatását a bizonyára ő általa fölfelezett legújabb irodalmi és szónoklati műfajról: a „pleticáról”, vagyis félig latinosan írva: a „pletikáról”, melyet lapunk társzaroatában is hozni fogunk. Majd a két *Bauer*, *Szifft H* és *Steinhardt K.* kisasszonyok zongoráztak 8 képre kitűnő technikai ügyességgel és nagy kellemmel Brahms-tól „Magyar táncz”-darabokat, megtoldván azt még más darabbal is a felhangzott lelkes tapsok után, melyeknek özönéből *Kruzsák Mariska* k. a., városunk kedves „kassai leánya” s *Bán Anna* k. a., városunk ismert kedves csalogánya is bőven osztozkodtak, szavalván előbbi a „Falusi kis leány Pesten” című költeményt sok bájjal, utóbbi pedig dalolván több magyar dalt, elragadó gyönyört és élvezetet nyujtva. — Végül következett szokás szerint a táncz s folyt, ki tudja meddig, talán hajnalig is.

A népszámlálás Brassóban. Az új népszámlálás szerint Brassó lakosainak létszáma 14.592 férfi, 16.210 nő, összesen 30.802; a szaporodás 10 év alatt (1880-ban volt 29.584) tehát csak 1218 lélek. Örvedetes jelenség, hogy a magyarok e számban első helyen állnak 10.399, a románok második helyen 9823 s a németység harmadik helyen 9592 lélekkel, míg a másnyelvűek száma 988.

Műkedvelői előadás. Nagy művelzetnek voltak tanui és részesei tegnap este. Az emke helyi fiókjának *szini szakosztálya* tartotta a helybeli óvodák javára ideai első jótékonyczélú előadását. Szinre került: 1. *A levél* monolog, Gabányitól; előadta Bitay Béláné úrnő. 2. *A miniszter előszobájában* dramolet Hahntól; előadták Fejér István, Binder Jenő s Vitéz Károly urak és Bartha Gizella k. a. 3. *Egy csésze thea* vigjáték Nutter és Derley-től; előadták Bitay Béláné úrnő, Fuchs Salamon, Végh Mátyás és Fink Adolf urak.

Csinosabb, kedvesebb és jobb előadást hivatott színészekről sem lehetne várni, s be kell vallanunk, hogy a főszereplők magasan állanak a megszokott műkedvelők fölött. Így például az a kellemes, csengő hang, az a könnyedség, melyhez az a ritkán hallható zamatos magyar kiejtés járult még — *Bitay Béláné* úrnőben egy minden tekintetben hivatott tehetséges színésznőt reprezentált. Méltán — s úgy szólva önkénytelenül — röppent el ajkairól egy magas vendégnek a nézők közül eme jelentőségteljes megjegyzés: „Ezt így akármely színpadra bátran oda lehetne állítani. „Ő nagysága érdemeinek csak halvány elismerése azon szép virágcsokor, melylyel a közönség részéről megtiszteltetett. — S mit mondjunk Binder Jenő urnak előadásáról? Az ő Knabe Farkas Jeremiás-a, úgy tetszik, a budapesti nemzeti színházból került Brassóba. Legalább a ki Budapesten látta ezen vonzó alakot, a tegnapi előadásnál nem kevésbé élvezett, mint a fővárosban. Város, színpad s a személy nem ugyanazok, de az előadás, alakítás és a hatás épen nem különböznek.

Végh Mátyás úr az ő nevenséges jeleneteivel, melyekben mesterül betölté helyét, méltán sorakozik az előbbiekk mellé. S hogy az egész esti előadások

egy oly kifogástalan, tehát minden tekintetben egy össszevágó egészsze alakultak, ebben mindenesetre nagy részük van Fuchs Salamon, Fejér István, Vitéz Károly és Fink Adolf uraknak, kik közül például az utóbbi oly tetszetősen jelenítette „József”-et, — hogy a mint egyik bíráló megjegyzé — aranyat ért minden mozdulata.

A néző tért válogatott közönség töltötte be, mely mindvégig kiválóan élvezett, s a derék művészeket tapsviharral jutalmazta. — Az előadás a mint hallható óvodáink, javára mintegy 50 frt tiszta hasznót hajtott, mely eredmény, tekintve a tetemes kiadásokat, fényesnek mondható.

Az Emke színészeti szakosztályának vezetése — mint tudjuk — Binder Jenő úr igazán hivatott kezeiben van. Ha katonái is kitarók lesznek úgy még sok élvezetteljes s áldást hozó estélynek nézünk elé. — Legyen úgy! (Figyelő.)

Végtárgyalás. A Skita Mihály járásbíró által Leményi Bán Miklós ügyvéd ellen folyamatba tett bűnper szerdán és csütörtökön tárgyalatott a brassói kir. törvényszék által, az ügyvédi kar és nagyszámú közönség érdeklődése mellett. A közzvádlót Pheps Ferencz kir. ügyész képviselte, Leményi védelmét Grecsák Károly orsz. képviselő vállalta el. Az elnökséget Deési János törvényszéki elnök vezette, szavazó-bírák voltak Bauer János és Papp Péter. A tárgyalás, mely a tanuk kihallgatása, a fényes vád- és védbeszéddek alatt tanulságos, és érdekes mozzanatokban bővelkedett, Leményi Miklós elíteltetésével végződött; az ítélet Leményit a rágalalmazás vétségében bűnösnek mondotta ki s egy havi fogházalás és a költségek hordozásán kívül 100 forint pénzbírsággal sújtotta. Ugy az ügyész, mint magánvádló és vádlott is felebbezést jelentettek be.

Az új királyi palota. Mihelyt az időjárás megengedi, folytatni fogják a budai új királyi palota építését. Az ideai építési program a részletkeg meg van állapítva: az alapozás munkálatai lesznek soron. A palota építéséhez csak akkor fognak hozzá, ha erre nézve a király véglegesen határoz.

A református konvent. Vay Miklós báró az ideai ev. ref. konventet április hó 6-ára hívta össze a fővárosba. A tanácskozások április 7-én kezdődnek.

Ujabb adakozás a csángó-szoborra. Az ág. evang. egyház Pürkeréczen 3 frt. Többen Barca-Ujfaluból 2 frt 50 kr; összesen 5 frt 50 kr. E lapok 4. számában ki volt mutatva 413 frt 11 kr, a mostani adakozással a fösszeg 418 frt 61 kr. Az adakozóknak szíves köszönetét nyilvánítja és további hazafias adományokat elfogad és nyilvánosan nyugtáz Koós Ferencz, kir. tan. tanfelügyelő.

Széchenyi emléke. A magyar tudományos akadémia, nagynevű megalapítója *Széchenyi István* gr. születésének századik évfordulóját kegyelettel fogja megünnepelni. Az ünnepség szeptember 21-én fog lefolyni. Holló Barnabás szobrász most mutatta be az akadémia zárókövéről készített tervét. A zárókö az akadémia palotájának jobb sarkán, az akadémia-utca felőli részén levő üres terméskő-lap helyére jönne. Az elkészült minta domborműben a pozsonyi 1825. nov. 3-iki emlékezetes országgyűlés ama jelenetét örökíti meg, a melyben Széchenyi István gróf az akadémia alapítására felajánlja egy évi jövedelmét. Az igazgatótanács elhatározta, hogy ez emléktáblát Széchenyi születésének százados évfordulóján fogja ünnepélyesen leleplezni.

Az országos torna-anket, melyet Csáky Albin közoktatási miniszter hívott össze, befejezte üléseit. Az értekezlet részletes programot állított össze a tornaversenyekre, melyekben az iskolai tornázás ép úgy helyet fog találni, mint az athletai versenyek és játékok s a melyekben a középiskolák és egyetemek összes ifjusága részt vehet. A tanácskozás befejezte után Gerlóczy polgármester kijelentette, hogy a főváros a tornaversenyek sikere érdekében mindent el fog követni.

Reményi Ede február 17-én este Budapestre érkezett s csütörtökön már vidéki körúrára indult, melyet csak ápril 18-án fog bevégezni, mert 36 helyen lép fel. A jeles művészről beszélük a következő adomát: 1870 körül, közvetlenül Reményi házasságkötése előtt történt, hogy a hírneves hegedűművész lerándult Szentirmayval, ennek rokonai látogatására Duna-Adonyba. Husvétvasárnap a több oldalról nyilvánított óhajnak engedve, Reményi az Offertorium alatt hegedült. Remek játéka a zeneértőknek nagy élvezetet nyujtott. A művész azonban kíváncsi volt arra, hogy az egyszerű emberekre mily hatást gyakorolt. Mire végeztével a nép közé vegyűt és szóba állott egy gazdával: „Átyafi, hogy tetszett a hegedűlés az offertorium alatt?” — „Tudja, uram, ha több nincs, egy szál cigányt is elhallgatok, de nem a templomban, hanem a kocsimában” — volt a jámbor ember válasza.

Családi dráma. Borzasztó eset történt a napokban Sósújfalván (Sárosm). Ivánka Mihály jó módú telkes gazda megfojtotta viruló szépségű fiatal nejét s azután öngyilkossági kísérletet követett el. Állítólag gyógyíthatatlan betegsége vitte rá az iszonyú tetterre.

Jack, a hasmetsző ismét beszéd tárgyát képezte Londonban Legutóbb egy Coleman nevű könyvnyelma nőt gyilkoltak meg egy vasuti boltozat alatt s a gyilkossággal egy Sadler nevű matrózt gyanúsítottak, de ennek ártatlansága kiderült, a mi azért

tölti el remegéssel London lakóit, mert most még az a vigasztalásuk sincs, hogy Jack el van fogva, hanem szabadon jár. A hasmetsző rovására írt gyilkosságok száma immár tíz. Azon körülmény azonban, hogy a legutóbb meggyilkolt Coleman holtteste mellett két női kalapot találtak, melyek egyikét az elmenekült gyilkos hagyta hátra, — arra következtetnek, hogy a titokteljes Jack: asszony, mely föltevést a legtekintélyesebb orvosok is megerősítik.

Érdekes válópör. Bécsben e hó 22-én fogják tárgyalni Stern Richárd lovagnak, a nálunk is ismeretes sportsmannak válópörét. A vádló a lovag, a vádlott pedig rendkívül szép felesége, ki — a lovag állítása szerint — a míg férje egy ideig távol volt Bécsből, P. századdal és St. báróval tiltott viszonyt folytatott. A kíváncsi bécsi nép résen állva lesi a pör eredményét.

Férfibecsület, női becsület. Paniutin, a hasonnevű orosz tengernagy fiát, a nisni-nowgorodi nemesi bank igazgatóját, sikkasztás miatt elfogták. A hiányzó összeget 300.000 rubelnél többre becsülik. Paniutin szép felesége, a ki Párisban nagy feltűnést keltett fényes öltözékeivel és fogataival, nem akarta férje szégyenét túlteni, — revolverrel bement hozzá a börtönbe és arra kérte férjét, hogy ölje meg őt és azután magát löjje föbe. Paniutin azonban vonakodott e kívánságnak eleget tenni, erre a szép asszony hazament és megmérgezve magát, iszonyú kínok között mult ki.

Humor. (Félreértés.) Háziasszony (az új szakácsnéhoz): „Aztán persze magának is katonaszeretője van?” — Szakácsné (örvendetesen meglepetve): „Hogyan a nagyságának is?...” — (Gyanuszeret.) A: Mondhatom önnek, hogy az én nőm rendkívül nagy gonddal vesz körül, — sokszor még a cipőt is lehuzza a lábamról. — B: Mikor a kocsimából haza tér ön? — A: Dehogy, hanem mikor a kocsimába akarok menni.

Közgazdaság.

A Brassó vármegye területén fekvő erdők 1890. évi állapotáról.

A Brassó vármegye területén fekvő erdők 1890. évi állapotáról a megyei közigazgatási bizottság febr. 16-iki ülésében következő jelentést terjesztett elő *Nagy Gyula* kir. erdőfelügyelő a földművelésügyi m. kir. miniszteriumhoz leendő fölterjesztés végett, melyet a közigazgatási erdészeti bizottság indítványára a közbizottság is magáévá tett s hiteles másolatban a törvényhatósághoz teendő évi jelentésképen részéről is elfogadott.

Nagyméltóságú miniszterium!

A Brassó vármegye területén fekvő erdők 1890. évi állapotáról van szerencsém alázatos tisztelettel a következőket jelenteni:

A kir. erdőfelügyelőség személyzete a lefolyt év alatt következő erdőket szemlélte meg részben vagy egészen, u. m.: a Brassó város, Bácsfalu, Türkös, Csernátfalu, Hosszufalu, Tatrang, Zajzon, Prázmár, Szász-Hermány, Szentpéter, Botfalu, Apácza, Veresmart, Krizba és Feketehalom községek határában fekvő községi és egyházi erdőket, s a megyei közigazgatási és erdészeti bizottságok által tartott havi ülések közül tizenöt ülésen vett részt és azokon a mult évről hátrálékban maradt 25 ügydarabbal együtt véleményes előadás végett átvett 415 ügydarabból 384-et adott elő, úgy hogy év végén 31 darab maradt hátrálékban, a melyek közül is azonban 3 darab kivételével — melyek helyszíni szemlét és tanulmányt igényelnek — a többi elő volt készítve a legközelebbi üléseken levő előadásra s részben már elő is adatott e hóban.

Ezen működés közben következők észleltettek:

I. Az erdők törzskönyvi állaga 53 hold 199 nsz.-öllel szaporodott az év folytán, — a mennyiben t. i. összesen 303 kat. hold 1479 nsz.-öllel szaporodott s 250 k. hold 1280 nsz.-öllel apadt az illetékes uton elrendelt helyesbítések által, — megjegyeztetvén, miszerint az apadásban benuffoglatatik a keresztényfalvi ev. luth. egyházközség azon 11 h. 160 nsz.-ölnyi erdőbirtoka is, a mely csak ideiglenesen (1919. év január 1-ig) vonható el az erdőgazdasági ágtól.

II. Rendszeres erdőgazdasági üzemterv megvizsgálás végett visszamaradt volt 1889. évről: 1. Brassó város városi, 2. Brassó város tömösi pagonyáról 15.092 kat. hold, 3. a brassói helyvárosi ev. luth. egyház erdejéről 38 k. hold. Beterjesztetett 1890. évben: 4. a volkányi ev. luth. egyház erdejéről (újból) 587 k. h., 5. az apácza ev. luth. és gör. kel. egyházak erdejéről (ez évben kétszer) 258, 6. Keresztényfalva község erdejéről 1799, 7. Volkány község erdejéről (újból) 3258, 8. a „Hétfalusi erdők” A. és B. üzemostályáról (újból) 4757, 9. Brassó város városi, 10. Brassó v. tömösi pagonyáról (újból) 15.092, 11. Krizba község ről (kétszer ez évben) 2646, 12. Rozsnyó községéről 12.343, összesen 55.870 kat. holdról, melyek a helyszínen már mind meg vannak vizsgálva s melyek közül fölterjesztettek jóváhagyás végett a 3—7. és 9.10. alattiak 21.032 k. holdról, visszaadott megfelelőbb kidolgozás végett a 8. alatti 4757 k. holdról, hátrálékban maradt a 11. és 12. alatti két üzemterv 14.989 kataszteri holdról.

(Folytatása következik.)

1854.—1891. szám.

Hirdetmény

a közmunka-tartozás megváltási összegeinek beszédését illetőleg az 1891. évben.

Köztudomásra hozatik, miszerint a közmunka-tartozás megváltási járulékaiknak beszédése iránt a vármegyei törvényhatósági bizottság által jóváhagyott, az 1890. évi I. t. c. 49. §-a értelmében a Brassó város területén lévő községi utak fentartási költségei iránt az 1891. évre elkészített költségelirányzat alapján szerkesztett kivetési jegyzékek a városi adóhivatalnál 15 napon át, azaz folyó évi február hó 14—28-ig közzétételre ki vannak téve, s hogy mindazok, kik a kivetett megváltási összegek magassága által magokat sértve érzik, szabadságukban áll ezen megváltási összegek kivetése elleni felebbezésüket f. évi márczius hó 8-ig alólírt városi tanácsnál átnyújtani.

A folyó évi márczius hó 8-ika után beérkező felebbezések mint el-késettek, hivatalból fognak visszautasítottatni.

A megváltási díj minden egyes ígás napszám és pedig minden darab vonó-állat után *egy forinttal* és minden kézi napszám után *50 krral* állapított meg; s meghatározottat továbbá, hogy:

A) a vonó állatok tulajdonosai minden egyes vonó állat után két ígás-napszámot, tehát 2 forintot megváltani tartoznak.

B) A háztulajdonosok és pedig:

a) a gerendából épült földszinti házak tulajdonosai minden egyes ház után 2 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 1 frtót;

b) a kő- vagy téglából épült földszinti házak tulajdonosai 3 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 1 frt 50 krt;

c) a gerendából épült egy emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 3 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 1 frt 50 krt;

d) a kő- vagy téglából épült egy emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 4 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 2 frtót;

e) a kő- vagy téglából épült két emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 5 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 2 frt 50 krt;

f) a kő- vagy téglából épült két emeletes házak tulajdonosai minden egyes ház után 6 kézi napszámot 50 krral, tehát összesen 3 frtot megváltani kö-telesek; végül

C) hogy a nem saját, hanem idegen házban lakó személyek, továbbá a 18—60 éves iparosok stb., valamint a családtagok és napszámok egy-egy kézi napszámot 50 krral megváltani tartoznak.

Az ily módon kiszabott közmunka-tartozás iránti megváltási összegek negyedévi részletekben a városi adópénztárnál befizetendők s megkezdődik annak előírása és beszédése folyó évi márczius hó 1-ével.

A megváltási összegek fizetése alól fölmentvék a következő személyek: 1. azok, kik a 18-ik életévet még el nem érték, a 60-ik életévet pedig már túlhaladták;

2. a nők általában, ellenben fölmentvék nincsenek az azokkal közös ház-tartásban élő férfi családtagok vagy szolgálk;

3. a lelkészek és népiskolai tanítók saját személyeikre nézve;

4. a katona állományhoz tartozó személyek és azok családtagjai;

5. az állami, törvényhatósági és községi tisztviselők és szolgálk saját sze-mélyeiket illetőleg;

6. a pénzügyőrök, csendőrök, vasúti pályőrök, fegy-, börtön- és fogház-őrök, továbbá az erdőőrök és mezőrendőrök saját személyeikre nézve,

7. Megváltási összegek az összes állami lovak után nem fizetendők.

Brassó, 1891. évi február hó 7.

A városi tanács.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Erdély gyógy-kincse!

K-I M P É R

É P Á T I

rendkívül szénsavdús
és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuvíz.

Megbecsülhetetlen gyógyhatású:

a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorhajokban, a
hugy-szervek összes bántalmainál stb.

Páratlan oldószer az összes nyakbántások buratos bántalmainál.

Legkínzóbb diureticus!

Savainak szelíd hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül
is — bárki által — folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva

igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége
folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb borvíz.

A savanyuvizek pezsgője!

A „Rápáti“ savanyuvíz, ezen természetes és tiszta — a maga
nemében ritka — *ésvényvíz kincs, minden ésszerű ivónak* úgy
is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belsőszervek összes bántalmait
ellen lelkiismeretrel ajánlható.

A „Rápáti“ savanyuvíz — a balneotechnika előírta móddal
kezelve — mindig friss töltesben s a természetadta tiszta minőségben
kapható és megrendelhető saját raktáromban: Brassó, Széles-utca;
kapható továbbá a gyógyszerárakban, kereskedésekben, szállodákban
és minden elsőkelőbb vendéglőben. Tisztelettel

a „Rápáti“ gyógyforrás kezelője:
György József.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Szives figyelmeztetésül
Valódi „Rápáti“ savanyuvíz tartalmaz minden egyes üvegnél, a dörgesz
K-Impér Rápáti égvényvízre kell figyelni.

Szives figyelmeztetésül
Valódi „Rápáti“ savanyuvíz tartalmaz minden egyes üvegnél, a dörgesz
K-Impér Rápáti égvényvízre kell figyelni.

Nagy végeladás Laskai Árpádnál Brassóban

Virágsor 325. sz. a.

„Hatóságilag engedélyezve.“

Üzletelhagyás következtében eladom jól berendezett áru-
raktáromat, mely áll: női és uri posztók, női és gyermek con-
fectiók, salon- és futószőnyegek, muffok, selyemszövetek és sza-
lagok, különféle függönyök és más itt fel nem sorolt divat- és
használati cikkekkel, — tetemesen leszállított áron, azonnali
fizetés mellett.

A t. közönségnek tehát eme hatóságilag engedélyezett vég-
eladásnál jó alkalma van szükségleteit a legelőnyösebb módon fedezni.

A végeladás csak rövid ideig tart.

Az üzlethelyiség bérebeandó és a bolti felszerelvények egy
Wertheim-pénztárral együtt a legolcsóbban eladó.

Tisztelettel Laskai Árpád.

PSEHOFER J.-féle

gyógyszertár

(74) 1—12

BÉCSBEN, I. ker., Singer-strasse 15. sz. a.

„zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító labdacsek

ezelőtt „általános labdaosok“ neve
alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, mely-
ben ezen labdacsek csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Ezzel szemben
ezen labdacsek általános elterjedésének örvendek és alig van család, melyben ezen kitűnő
házi-szerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsek házi-szerül ajánlatnak és ajánlattan minden
oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, máj-
bajok, köhika, vértulások, aranyér, bél-telenség s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdon-
ságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénységre s az abból eredő bajoknál is: így sáp-
kórnaál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsek oly könnyen hat-
nak, hogy a legcélszerűbb fájdalomakat nem okozzák és ennek folytán még a leggyengébbek
egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet e labdacsek fogyasztói a legkülönbözőbb és leg-
nehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen
csak néhányat említenk, azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsekot egyszer
használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierbach, 1888. október 22-én.

Tekintetes ur! Alulírt kéri, hogy fölötté
hasznos és kitűnő vértisztító labdacsekből is-
mét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.

Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Flödnik mellett, 1886. szept. 12

Tekintetes ur! Isten akaratát volt, hogy
az ön labdacseim kezem közé kerültek, me-
lyeknek hatását ezennel megírom: Én gyer-
mekégyben meghűltem olyannyira, hogy sem-
mi munkát sem voltam többé képes végezni
és bizonyára már a holtak közt volnék, ha
az ön csodálatra méltó labdacseim engem nem
mentek volna meg. Az Isten áldja meg
önt etszerét ezerszer. Nagy bizalom van,
hogy ezen labdacsek engem is tökéletesen
ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak
is egészségük visszanyerésére segítségül szol-
gáltak.

Kniffler Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

M. tisztelt ur! A legforróbb köszönet
mondom 60 éves nagyapám nevében. Az il-
lető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban
és vízkórságban már életét is megunta, mely-
ről egyébként le is mondtam, midőn véletle-
nül egy dobozt kaptam az ön kitűnő vértis-
tító labdacseiből, s azoknak állandó haszná-
lata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legjobb tisztelettel Weinzeittel Josefa.

Eichengrabern, Gföhl m., 1889. márcz. 27.

Tekintetes ur! Alulírt ismételtén kér 4
csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsek a legkülönbözőbb ne-
vek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kerétek csak PSEHOFER J.-féle
vértisztító labdacsekot követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek haszná-
lati utasítása a PSEHOFER J. névaláírással feketé színben és minden egyes doboz föléle
ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Legjobb tisztelettel Weinzeittel Josefa.

Eichengrabern, Gföhl m., 1889. márcz. 27.

Tekintetes ur! Alulírt ismételtén kér 4
csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsek a legkülönbözőbb ne-
vek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kerétek csak PSEHOFER J.-féle
vértisztító labdacsekot követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek haszná-
lati utasítása a PSEHOFER J. névaláírással feketé színben és minden egyes doboz föléle
ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Legjobb tisztelettel Weinzeittel Josefa.

Amerikai köszvénykezős, gyors és biztos
szer minden köszvényes és csúszó bajok, u.
m. gerinczagy-bántalom, tagszakgatás, ischias,
migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaka-
gatás, stb. ellen — 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-tól. Évek
hosszu sora óta vala-
mennyi hajnövesztő szer között orvosok által
a legjobbnak elismerve. — Egy elegánsan ki-
állított nagy szelencével 2 frt.

Általános tapasz, Stendel tanártól. Utés s szá-
rás által okozott sebeknél,
mérgecs daganatoknál, ujjkukacz, sebes vagy
gyuladt mell- vagy más ily bajoknál, mint ki-
tűnő szer lön kipróbálva. — Egy tégely 50 kr,
bérmentve 75 kr.

Fagy balzsam, Pserhofer J.-tól. Sok év óta a
sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. — Egy
kőcsőggel 40 kr, bérmentve 65 kr.

Ütítű- nedv, egy általános ismert s kitűnő
házi-szer hurut, rekedtség, göc-
sös köhögés stb. ellen. — Egy üvegcse ára
50 kr, két üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel-
és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem le-
vők gyorsan és olcsón megszerezhetők.

Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre be-
küldetik; nagyobb megrendelések utánvétel mellett küldetnek.

Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, a
mely esetben a postaköltségek is sokkal mérsékeltebbek.

Élet-esszencia, (prágai cseppek), megrottott
gyomor, rossz emésztés és
mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-
szer. Egy üvegcével 22 kr, 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só, Bullrich A. W.-tól. Ki-
tűnő házi-szer a rossz
emésztés minden következményei, u. m. fej-
fájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhív, és
aranyér, dugulás stb. ellen. — Egy csomag
ára 1 forint.

Angol csodabalsam. Egy üveg 50 krajczár

Lábizzadás elleni por. Ezen por megszünteti
a lábizzadást s a lábizzadást s az ez
által képződő kellemetlen szagot, épen tarlja
a lábbelit és mint ártalmatlan szer van ki-
próbálva. — Egy dobozzal 50 kr, bérmentve
75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer a golyva ellen.
— Ára egy üveggel 40 kraj-
czár, bérmentve 65 kr.

Helső vagy egészség-só, kitűnő gyógyszer,
gyomorhurut- és
minden a rendetlen emésztésből származó
bajoknál. — Egy csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel-
és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem le-
vők gyorsan és olcsón megszerezhetők.

Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre be-
küldetik; nagyobb megrendelések utánvétel mellett küldetnek.

Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, a
mely esetben a postaköltségek is sokkal mérsékeltebbek.